

foretaget med Hensyn til en Byggeplads for Industriforeningen. Naar den ærede Minister vilde sige, at der hos os havde ytret sig den Anskuelse af dette Forhold, at han ikke havde havt den fulde Bemærkning til at foretage dette Skridt, saa havde det været fuldkommen rigtigt, men Udvalget har netop ikke ønsket at udtale nogen Dabel derover, naagt man har havt den Opfattelse, at det ikke var rigtigt. Man kan have den Opfattelse af Meget, at det ikke er rigtigt, uden at man derfor søger sig kaldet til at badle det, og naar det er en Mand, der har havt saa mange Ting af afgjøre som den ærede Krigsminister, der i enkelte Ting har feilet i sin Opfattelse, vil der endnu mindre være Skygge af Berettigelse til derfor at udtale nogen Mistillid. Dette er altsaa ikke Sagen, men Sagen er den, at der er meddeelt os, og det er meddeelt Thinget af den ærede Minister selv, at han paatænker i den nærmeste Fremtid og navnlig i det kommende Finantsaar at afflutte et Veiemaal paa en længere Arrække med Tivoli, og at der er flere saadanne Begjæringer indkomne til ham, som kunde løbe ud paa noget lignende. Det er, da forekommet Udvalget, at det ikke vilde være overensstemmende med de Bestemmelser, som indeholdes i Loven om Afsløsning af de ved Demarcationslinien paalagte Indskrænkninger, og at det ikke vilde være rigtigt, saaledes at unddrage det ene Areal efter det andet fra de tilkommende Kjøberes umiddelbare Benyttelse. Det er med Hensyn hertil, at Udvalget har foreslaaet, at der skulde indsættes i Loven, at et saadant Veiemaal paa længere Tid ikke skulde kunne affluttet. Vi have ved mangfoldige Leiligheder vedtaget lignende Bestemmelser, Noget, som albrig endnu af den vedkommende Minister er blevet betragtet som et Angreb paa ham, og derfor har det heller ikke kunnet falde Udvalget ind, her at stille det op paa en saadan Maade. Jeg beder det ærede Thing betragte det fra Udvalgets Side reent og bart saaledes, som jeg nu siger det, som en Bestemmelse om, hvilken Art af Veiemaal der

vil kunne finde Sted paa det her omhandlede Terrain i Løbet af det kommende Finantsaar; dette er den eneste Hensigt med denne Anmærkning, Andet er der ikke tilsigtet. Jeg tvivler ikke i mindste Maade om, at jo den ærede Minister ved nærmere Overveelse og ved Hjælp af den Forklaring, jeg nu har tilladt mig at give, vil finde, at der ikke kan lægges det deri, som han har troet.

Winther: Jeg vil kun sige det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen), at det dog er en Feiltagelse af ham, naar han troer, at en Lieutenant kunde faae 4—5 Bærelser. Det Normale har tidligere været 2 Bærelser, og det er nu bestemt ved Loven, at han endog skal lade sig nøie med eet Bærelse. Udover 2 Bærelser vil han efter de nu gjældende Regler, saavidt jeg seer, ikke kunne faae.

Krigsministeren: Hvor gjerne jeg end vil see denne Forhandling sluttet, troer jeg dog efter de Ytringer, der ere fremkomne fra den ærede Ordfører, at burde gjøre nogle Bemærkninger endnu. Den ærede Ordfører har oplæst en af de Skrivelser, der have været veglede mellem Udvalget og Krigsministeriet med Hensyn til den fremtidsige Regustasbsaffæggelse; jeg vil nu ikke her oplæse den hele Correspondance, men jeg kan kun sige, at det Indtryk, jeg har modtaget af den — jeg erindrer slet ikke nu og vil heller ikke trætte Thinget med alle de Ytringer, der ere fremkomne ved denne Leilighed — men det Indtryk, jeg, som sagt, har modtaget af de Skrivelser, der bleve veglede, og af de mundtlige Forhandlinger, der have fundet Sted med Udvalget, er det, at naar jeg ikke passede nøie paa, kom jeg til at give Tilsgagn, som jeg ikke kunde holde. Der kan aldeles uforsætligt i Udtrykket ligge Noget, der kan blive meget betænkeligt for den, der giver Løfter, Udtrykkene kunne være opstillede paa en saadan Maade, at man ikke strax seer, hvilke Farer der ligger deri. Jeg kan kun sige, at